

Ο Πέτρος Κουβάτσος, ήταν το πρώτο θύμα των Ελληνικών αγώνων αυτοκινητού.

Έχασε τη ζωή του κατά τη διάρκεια αγώνα πρωταθλήματος, δεμένος, με κράνος, νούμερα στις πόρτες μπροστά σε δεκάδες εμπλεκόμενους και, το κυριότερο, μπροστά στη σύζυγό του Καίτη. Δεν ήταν κάποιος ενθουσιώδης νεαρός.

Ήταν 38 ετών, παντρεμένος, οικογενειάρχης με δύο παιδιά, τη Λύντια και τον Δημήτρη, πολιτικός μηχανικός, στην πιο δημιουργική ηλικία του.

Το μοιραίο συνέβη στην τελευταία δεξιά στροφή της ανάβασης Φιλερήμου στην Ρόδο, το Σάββατο 27 Ιουλίου 1963. Πριν από πενήντα πέντε χρόνια, ακριβώς.

Ας δούμε κατ' αρχάς, το ρεπορτάζ της εφημερίδας «Εθνος», της 29ης Ιουλίου πως περιγράφει τα συμβάντα.

«Τὸ τραγικὸ δυστύχημα, ποὺ
ἔχει τὸ αἰετὸν φανατικὸ
χρῶν, ποὺ σημειώθηκε εἰς
τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν διά-
κριση αὐτοκινητιστικῶν ἐ-
ργῶν, συνέβη μέσα σὲ χρό-
νο μικρότερο τοῦ δευτερολέ-
πτου. Ὁ Κουβάτσος ἐπὶ τὴν
τελευταία δεξιὰ στροφὴν
45 περίπου μέτρα πρὸ τοῦ
τέματός με ἐξαιρετικὰ ὑ-
ψηλὴ ταχύτητα—μερικολέ-
γρον 100—110 χιλιόμετρα-
ώραν ἢ «Ἄλφα Ρομέο» του-
πῆχε νὰ ντεκαρπῆ. Τὸ
αὐτὸ μέρος τοῦ αὐτοκινή-
του ἐπέτυχε σὲ συντόμως
τὸν διαζύγιό του, τὸν ἔλα-
ξε κατὰ τὸν ἄξονα καὶ συ-
γκρούστηκε ἠτο ἀνθεκτικώτε-
ρα, νὰ διαρθῶναι τὴν πο-
ρείαν τοῦ αὐτοκινήτου του.

Ὁ δὴ ἄλλος προορε «ἄθρησε νὰ
διορθῶσει τὸ «επιμακάρι-
σμα», ἀλλὰ, παραπῶς, τὸ
αὐτοκίνητόν εἶχε ἐκφύρει
τοῦ ἐλέγχου του». Συνέχισε
τὴν ἀσταπεινὰ πορεία του
πρὸς τὸ τέμα, ἀκνηβήνητο
μὲ τὴν πλευρά, καὶ σὲ γωνιά
45 περίπου μοιρῶν ὡς πρὸς
τὸν ἄξονα τῆς δόου. Συν-
έχισε, διέγραψε μίαν ἐπὶ-
πέδη καμπύλην ἢ ὅμοια ἐπὶ
ὁδῶν πρὸς ἓνα δένδρον
εἰς τὴν δεξιὰν πλευρὰν τῆς
δόου, ἀποκοιτῶν μὲτα μὲ-
τὰ τὴν γραμμὴν τοῦ τέμα-
τος. Τὶς τελευταίας στιγμὰς
τοῦ αὐτοκινήτου σπείρει νὰ συ-
γκρούσῃ εἰς τοὺς δύο ἀρι-
στεροὺς τροχοὺς καὶ μὲ ἐνε-
ργο ἀπορροσστικὸ κῆτος «ἔ-
λαξε» πρὸς τὴν ἀριστερὰν
πλευρὰ εἰς τὸ δένδρον»...

Η Giulia μετά το συμβάν. Απολύτως ἀπίθανο νὰ βγεῖ ὁ οποιοσδήποτε ζωντανὸς ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὄχημα.

Εἶναι σημαντικὴ ἐπίσης, ἡ μαρτυρία τοῦ νικητῆ ἐκείνης τῆς ἀνάβασης, τοῦ Γιώργου Ραπτόπουλου ὁ ὁποῖος βλέποντας στις δοκιμὲς τὸν Πέτρο νὰ στρίβει στὴν συγκεκριμένη στροφή, θεώρησε ὅτι περνοῦσε τὰ ὄρια.

Στον τερματισμὸ ὑπῆρχε τὸ καφενεῖο τοῦ Παντελή, τόπος συνάθροισης τῶν αγωνιζομένων κατὰ τις δοκιμὲς, ὅπου συζητοῦσαν ὅλα τὰ αγωνιστικὰ θέματα. Σὲ μια ἀπὸ αὐτὲς τις συναντήσεις, λοιπόν, ὁ Γιώργος εἶχε πει στὸν Πέτρο ὅτι ἀπὸ τὴ τελευταία δεξιὰ, περνοῦσε σχεδὸν ἐκτὸς ὁρίων.

Ψάχνοντας τὰ γιατί αὐτοῦ τοῦ δράματος οἱ ἀπαντήσεις βρίσκονται ἀνάμεσα στὴν ἀτυχή στιγμή καὶ τὴν ὑπουλή εσωτερικὴ πίεση ποὺ συχνὰ ἐπηρεάζει ὅσους αγωνίζονται με φιλότιμο, ἐγωισμό καὶ μαχητικότητα. Ἄλλες φορές, καθὼς προσπαθοῦν τὸ κάτι παραπάνω, τα καταφέρνουν, ἄλλες φορές ὄχι.

Μάρτιος 1962. Εκκίνηση Εαρινού ράλι. Ο Πέτρος στο τιμόνι, με συνοδηγό στην ID 19 τον Πωλ Γιαννικώστα. Δίπλα στον οδηγό ο Παύλος Ραλλίδης και ο Κώστας Νικολόπουλος. Λίγες ώρες αργότερα θα τερμάτιζαν στην 4η θέση.

Απρίλιος 1963. Αναβάση Πάρνηθας. Πρώτη εμφάνιση με την πράσινη Giulia. Έκτος γενικής πίσω από τη E type του Μιμη Μαρκομιχελάκη. Στην εικόνα, πίσω από το νεότευκτο ξενοδοχείο Mont Parnes, με φόντο τα ραντάρ που διακρίνονται μέσα σε νέφη. Τον κινητήρα

του αυτοκινήτου είχε επιμεληθεί ο Ιταλός μοτερίστας Conrero, σπεσιαλίστας σε αυτό.

Στο τελευταίο του ράλι, το ΙΑ΄ Ακρόπολις, ο Πέτρος συμμετείχε με την Giulia και συνοδηγό τον Νίκο Καπετανάκη. Στο ενσταντανέ από την εκκίνηση, ο Παύλος Ραλλιδης, ευθυτενής και άφογος μέσα στο κοστούμι του, σηκώνει τη γαλανόλευκη στην νυκτερινή Διον. Αρεοπαγίτου.

Η συμμετοχή θα εγκαταλείψει, όταν από ένα λάθος την ώρα που οδηγεί ο Νίκος μέσα στο βροχερό βράδυ θα βγουν από το δρόμο. Το αυτοκίνητο δεν θα πάθει το παραμικρό, αλλά έχοντας ακουμπήσει με την κοιλιά του, χρειάζεται περισσότερα από τέσσερα χέρια για να ξεκολλήσει.

Σχεδόν δύο μήνες αργότερα, ο Νίκος θα είναι ο μόνος αγωνιζόμενος που θα γνωρίζει από την πρώτη στιγμή (πέραν του Τζώνυ, που είχε ήδη τερματίσει και ήταν παρών στο συμβάν) ότι ο Πέτρος είχε καταλήξει ευθύς αμέσως.

Καθώς έφυγε το ασθενοφόρο από την εκκίνηση για ν' ανέβει πάνω σκαρφάλωσε στο μαρσιπέ κι ήταν μπροστά όταν ο γιατρός προσπαθούσε ανεπιτυχώς να βρει σφυγμό ή πίεση στο κορμί του Πέτρου. Εκείνο το γλυκό, ανοιξιάτικο βραδάκι της εκκίνησης του ΙΑ΄ Δ.Ρ.Α., βέβαια, τίποτα δεν προμήνυε το τραγικό γεγονός που θ' ακολουθούσε.

Ιούλιος 1963. Γαλήνη Πόρος. Λίγες μέρες πριν το αγωνιστικό διήμερο στη Ρόδο. Στην αυλή της Γαλήνης, ενός σπιτιού του 19ου αιώνα, απ' όπου παρέλασαν προσωπικότητες και προσωπικότητες όπως ο Ελευθέριος Βενιζέλος και ο Γιώργος Σεφέρης, εκείνη την εποχή ήταν και τόπος συνάντησης των Ελλήνων αγωνιζομένων από τους φιλόξενους οικοδεσπότες Έρα και Στέφανο Ζάννο.

Στην εικόνα διακρίνονται από δεξιά, η θυγατέρα του Πέτρου, Λύντια, ο Πέτρος, ο Άλκης Μίχος συνομιλών μετά της ξανθής κυρίας, στο βάθος με το μαγικό ο Γερμανός Wolfgang Levy, και με τη ναυτική φανέλα ο Στέφανος που ταΐζει την θυγατέρα του Τατιάνα.

Ο Levy, νικητής του Δ.Ρ.Α. το 1959, συχνός επισκέπτης στην Ελλάδα, νικητής της ανάβασης Φιλερήμου το '60, είχε τραυματιστεί την επόμενη μέρα, ανήμερα δεκαπεντάγουστο στον αγώνα ταχύτητας στη Ρόδο, αρκετά σοβαρά. Έφερε συντριπτικά κατάγματα στα άκρα και χειρουργήθηκε στο νοσοκομείο της Ρόδου με επιτυχία.

ΤΟ ΤΡΙΣΑΓΙΟ

Άμεσα μετά την τελεσι του αγώνος αγάπης, η Οργανωτική Επιτροπή των αγώνων, οι αθληταί μας, οι εκπρόσωποι των Ρωσικών Αγών και Οργανώσεων οι εκπρόσωποι του Τύπου και οι γνωστοί της οικογένειας του φονεθέντος ανέχθησαν σιωπηλά για τον τόπο του δυστυχήματος. Εκεί, μέσα σε άτμους αιματηρή από το πένθος, τους λυγμούς και τα δάκρυα, έβαλλή τρισάγιο στην μνήμη του φονεθέντος. Μετά την δέση, τόσο ο Δήμαρχος κ. Πετρούσης, όσο και ο Άντιπρόεδρος της ΕΛΠΑ κ. Νικολόπουλος, με λίγα συγκλονιστικά λόγια, αποχαιρέτησαν τον νεκρό, ενώ οι παρευρισκόμενοι δάκρυα και χειροκροτήματα, έζυξαν την μνήμη του. Ο άποχαιρετισμός του φίλου και συνάθροτου του Στ. Ζαλιμά και το έλεος του σε άκράτητο κλάμα πένθος, μετέτρεψε όλους μας. Μετά τις διηγήσεις, οι ομιλήσαντες και οι αθληταί έφρασαν τον τόπο του δυστυχήματος με ροζ πέταλα και άνθη.

Βελούδα από το περιοδικό «Βελάν», για την επόμενη μέρα του δυστυχήματος.

Πελάγια από τον αντίφαρμό της ανιάβρωσι φιλορηϊόρα (φωτοέκδοσις) τερικό της